

Resumé

Předmětem předložené diplomové práce je srovnání české a rakouské úpravy mezinárodního práva soukromého dědického. Toto téma jsem si zvolila z toho důvodu, že tato oblast dosud nebyla jako celek dotčena unifikací, což by se ale v dohledné době mělo změnit. Kromě legislativních prací probíhajících na půdě Evropské Unie, je navíc v České republice připravován i nový zákon o mezinárodním právu soukromém.

Diplomová práce je rozdělena do 12 kapitol a několika podkapitol.

Předmětem první kapitoly je historický exkurs do mezinárodního práva soukromého se zohledněním dědické oblasti, což se s ohledem na společnou rakousko-uherskou minulost ukázalo býti vhodným výchozím základem.

Následující dvě kapitoly se týkají obecného úvodu do mezinárodního soukromého práva. Konkrétně jsem se zde snažila vyložit pojem „mezinárodní právo soukromé“ v českém a rakouském pojetí, a dále jsem se pokusila stručně popsat strukturu příslušných zákonů ve srovnávaných úpravách.

Počínaje čtvrtou kapitolou jsem se zaměřila na úpravu mezinárodního dědického práva. Pátá, úvodní kapitola vykládá pojem „mezinárodní právo soukromé dědické“. Poté následuje stručný úvod do hmotného dědického práva obou srovnávaných zemí. Účelem této kapitoly je upozornit na odlišnosti obou úprav.

Kapitola šestá, z mého pohledu zásadní, je věnována problematice určování a rozsahu dědického statutu. Při bližším prozkoumání jsem v rámci srovnávaných úprav narazila na celou řadu významných odchylek.

V sedmé kapitole je věnována pozornost zvláštní kolizní úpravě některých otázek dědění ze závěti a dalších pořízení pro případ smrti, konkrétně co do jejich platnosti, formy a pořizovací způsobilosti.

Do své práce jsem se rozhodla poněkud nesystémově zařadit i srovnání úpravy zpětného a dalšího odkazu a institutu výhrady veřejného pořádku v českém a rakouském pojetí. Ačkoli se jedná o otázky spojené s aplikací cizího práva jako takového, s kolizním dědickým právem přímo nesouvisejícími, je jejich zdejší zařazení odůvodněno jejich hojným využíváním právě v dědických řízeních s cizím prvkem.

Dále samozřejmě není možné opomenout procesní část mezinárodního dědického práva. Předmětem desáté kapitoly jsou srovnány pravidla o určování mezinárodní příslušnosti.

V posledních dvou kapitolách jsem se snažila zohlednit připravovanou úpravu mezinárodního práva soukromého v České republice a rovněž připravované evropské nařízení na půdě Evropské Unie.